

щи начин на живот - уседнал начин на живот. При ромите този проблем има коренно по-други измерения, същност и реализация. При тях уседналият начин на живот е (поне във времето сред напускането на тяхната прародина - Индия) значително по-късен социално-исторически продукт.

И не само това. Фактът, е ромите тръгват по друмищата на света не като военно-организирана сила, целяща само териториално преместване на своята военно-държавна организация, ги принуждава да се пръснат в много страни и на малки групи, които, за да оцелеят въвеждат относително строга обособеност на придвижване, професионална реализация, заселване и взаимоотношения помежду си. А всичко това налага допълнителни характеристики и определения на циганските групи, които по свой начин се отразяват на смесените бракове и семейства в тяхната етническа система като цяло.

Много своеобразия в ромския проблем в това отношение внася и обстоятелството, че ромите не са носители на строго автономна и единна религиозност. Под натиска на историческия трагизъм, те са се адаптирали към различни религиозни изповедания, - и, по-точно, към господстващото изповедание в страната, в която едни или други групи роми се настаняват да живеят трайно - чергарски или уседнало. Наличието на религиозно-верска разделеност също дава отражение върху смесените бракове и семейства сред ромите, когато те се вземат в широк етнически аспект, - като единна етническа общност, без оглед на нейната дисперсна реализация в различните страни, региони и континенти на планетата. И това е така, защото в течение на векове религиозната и етническата принадлежност са били тясно и съдбовно обвързани, третиращи са като две страни на един и същи социално-исторически феномен, в това число и в неговата етническа форма на реализация. А при такава ситуация религиозната разделеност на ромите е била изключително съществена спънка за формирането, утвърждаването и развитието на института на смесените бракове и семейства между тях.

Тази разделеност и нейната отрицателна насоченост спрямо смесените бракове и семейства се чувства най-осезателно в ония страни, където автохтонното население е било заставено по силата на трагически исторически пре-